

Joy Through Covenant Discipleship

By Elder John A. McCune
Of the Seventy

Радост чрез заветно ученичество

От старейшина Джон А. Маккюн
От Седемдесетте

April 2025 general conference

As we bind ourselves to act as covenant disciples, our relationship with the Father and Son is enriched, our joy enhanced, and our eternal perspective expanded.

One day in 2023, Uyanga Altansukh was at work in the northern Mongolian city of Darkhan when the Mongolian mission president entered her workplace. In her words:

“I saw him and thought he had this bright light in his countenance. He was very kind and fun to those around him, and I felt warmth. Before he left, I asked him some questions. A few days later, he came into my work again and asked if I could attend his church. I thought it might be helpful. I was worried for my children’s future, as society seemed to be full of stress and darkness. I wanted my children to be like this man with a light in their countenance, spreading joy to others around them.

“One day the missionaries taught us the law of tithing. My children said with excitement, ‘We must pay our tithing, Mom.’ I could see my children’s faith at that moment. Before I joined the Church, I watched general conference and listened to President Russell M. Nelson speak. He announced new temples all over the world and said that a new temple would be built in Ulaanbaatar, Mongolia. I rejoiced and shed tears, even though I did not understand why. With this joy, I could tell that my faith and testimony were growing.”

Когато се обвързваме да действаме като заветни ученици, нашите взаимоотношения с Отца и Сина се обогатяват, нашата радост се увеличава, а вечната ни перспектива се разширява.

Един ден през 2023 г. Уянга Алтансукх била на работа в Дархан, град в северна Монголия, когато президентът на мисия Монголия влязъл на работното ѝ място. Цитирам нейните думи:

„Видях го и си помислих, че в изражение то му има ярка светлина. Той беше много мил и забавен с хората около него и почувствах топлина. Преди да си тръгне, му зададох няколко въпроса. Няколко дни по-късно той отново дойде на работното ми място и попита дали бих могла да посетя неговата Църква. Помислих си, че може да е от полза. Бях загрижена за бъдещето на децата си, тъй като обществото изглеждаше изпълнено със стрес и тъмнина. Искях децата ми да бъдат като този мъж – лицата им да излъчват светлина и да носят радост на хората около тях.

Един ден мисионерите ни преподаваха закона за десятка. Децата ми с вълнение казаха: „Трябва да платим десятка си, мамо“. Можех да видя вярата на децата си в този момент. Преди да се присъединя към Църквата, гледах общата конференция и слушах президент Ръсел М. Нелсън да говори. Той обяви нови храмове по целия свят и каза, че в Улан Батор, Монголия, ще бъде изграден нов храм. Зарадвах се и се просълзих, макар да не разбирах защо. От тази радост си личеше, че вярата ми и свидетелството ми ставаха по-силни“.

Uyanga, like millions of others, is part of the great gathering of Israel in preparation for the Second Coming of Jesus Christ. She has begun her journey along the covenant path and has become a disciple of Christ. What does it mean to be a disciple of Christ? I appreciate the Japanese word for disciple—*deshi*—demeaning younger brother, and *shimeaning* child.

Jesus Christ declared, “I was in the beginning with the Father, and am the Firstborn.” Because of who He is and what He has done, we worship Him, we revere Him, we give glory to Him, and we follow Him. Christ has redeemed us, and we are forever grateful for His infinite and atoning sacrifice.

We have a Heavenly Father, who loves us as His children. His love for us is perfect. Jesus Christ and His mission illustrate God’s love for us. As John wrote, “For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

In our quest to understand what we do not know, we might sometimes rely on our familiar mortal experiences, or things we do know. For example, we can learn somewhat of God the Father through our own parenthood and mortal family relationships. However, we should be careful in applying these comparisons too far in our attempt to understand our Heavenly Father. The attributes of God the Father transcend any less-than-perfect attributes of a fallen man. God the Father is the perfect Father. He is perfectly loving, kind, patient, and understanding and is perfectly glorious. We can trust Him perfectly. The love of Christ reflects the love of God the Father and is a representation of that love.

Jesus Christ is both the example and the means. In Christ, we can understand better the perfect attributes of the Father and His plan. Through Christ, we are given the enabling power to overcome the tendencies of natural men and women so that we might become more like the Father.

Just like our Heavenly Father, Jesus Christ is perfectly merciful and just. These divine attributes of justice and mercy are not in opposition. They are complementary. Both justice and mercy

Уянга, подобно на милиони други, е част от великото събиране на Израил в подготовка за Второто пришествие на Исус Христос. Тя е започнала своето пътуване по заветната пътека и е станала ученик на Христос. Какво означава да бъдем ученици на Христос? Високо ценя японската дума за ученик – *деши* – де означава по-малък брат, а *ши* означава дете.

Исус Христос заявява: „Аз бях в началото с Отца и (...) Аз съм Първородният. Поради това Който Той икакво направил, ние Му се покланяме, почитаме Го, въздаваме Му слава и Го следваме. Христос ни е изкупили ние сме вечно благодарни за Неговата безпределна единителна жертва.

Имаме Небесен Отец, Който ни обича като Негови чеда. Неговата любов към нас е съвършена. Исус Христос и Неговата мисия показват Божията любов към нас. Както пише Йоан: „Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине нито един, който вярва в Него, но да има вечен живот“.

В своя стремеж да разбираме това, което не знаем, понякога може да разчитаме на познатите ни земни преживявания, или нещата, които знаем. Например можем да научим до известна степен за Бог Отец чрез личното ни родителство и семейните ни взаимоотношения в земния живот. Въпреки това следва да бъдем внимателни и да не стигаме твърде далеч в прилагането на тези сравнения в опит да разбираме нашия Небесен Отец. Качествата на Бог Отец надхвърлят всички чак толкова съвършени качества на падналия човек. Бог Отец е съвършеният Баща. Той е съвършено любящ, добър, търпелив, разбиращ и е съвършено прославен. Можем да Му имаме съвършено доверие. Любовта на Христос отразява любовта на Бог Отец и е израз на тази любов.

Исус Христос е както примерът, така и средството. В Христос ние можем да разбираме по-добре съвършените качества на Отца и Неговия план. Чрез Христос ни се дава укрепващата сила да преодоляваме склонностите на естествения човек, за да можем да ставаме по-подобни на Отца.

Точно като нашия Небесен Отец, Исус Христос е съвършено милостив и справедлив. Тези божествени качества на справедливост и милост не са в противопоставяне. Те се

illustrate God's perfect love for His children. We can trust God the Father and Jesus Christ because They are just and fair with all of us.

God the Father and His Son, Jesus Christ, are perfectly aligned in purpose and love. Because God and Jesus Christ love us, we are given the opportunity and privilege as true disciples to make covenants with Them. By our doing so, our relationship with Christ is expanded: "And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters."

As disciples, when we make and keep sacred covenants, we are blessed with spiritual power. We are connected to Christ and God the Father in a special relationship and can experience Their love and joy in a measure reserved for those who have made and kept covenants. Our ability to sense a full measure of God's love, or to continue in His love, is contingent upon our righteous desires and actions.

In John chapter 15, verse 9, we read, "As the Father hath loved me, so have I loved you." And then we are given an invitation: "Continue ye in my love."

In the next verse, we are given the way to continue in His love: "If ye keep my commandments, ye shall abide in my love; even as I have kept my Father's commandments, and abide in his love."

We then see the purpose of keeping the commandments inverse 11: "These things have I spoken unto you, that my joy might remain in you, and that your joy might be full."

Through true covenant discipleship, we can begin to understand better the nature of God and the joy that He wants all of His children to experience. We can also begin to understand some principles that at first might seem confusing. For example, how can God have a fulness of joy when some of His children are suffering so much? The answer lies in God's perfect perspective and in His perfect plan. He sees us from the beginning to our glorious potential future. He has provided a way, through His Son, Jesus Christ, for all of us,

допълват. Както справедливостта, така и милостта са израз на Божията съвършена любов към Неговите чеда. Можем да имаме доверие на Бог Отец и на Исус Христос, тъй като Те са справедливи и честни с всички нас.

Бог Отец и Неговият Син Исус Христос са съвършено единни в цел и обич. Благодарение на това, че Бог и Исус Христос ни обичат, на нас ни се дава възможността и привилегията като истински ученици да сключваме завети с Тях. Правейки това, нашата връзка с Христос става по-силна: „И сега, поради завета, който сключихте, вие ще се наричате чеда Христови, Негови синове и Негови дъщери; защото ето, днес Той ви роди духовно; защото казвате, че сърцата ви са се променили чрез вяра в Неговото име; ето защо, вие сте родени от Него и станяхте Негови синове и дъщери“.

Като ученици, когато сключваме и спазваме свещени завети, ние сме благославяни с духовна сила. Свързани сме с Христос и Бог Отец в специална връзка и можем да изпитваме Тяхната любов и радост в степен, запазена за хората, които са сключили и спазвали завети. Нашата способност да чувстваме любовта на Бог в пълна степен, или да пребиваме в Неговата любов, зависи от нашите праведни желания и действия.

В Йоан, глава 15, стих 9, четем: „Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас“. А след това ни е отправена поканата: „Пребивайте в Моята любов“.

В следващия стих ни се дава начинът да пребиваме в Неговата любов: „Ако пазите Моите заповеди, ще пребивавате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Моят Отец и пребивавам в Неговата любов“.

След това, в стих 11, виждаме целта на спазването на заповедите: „Това ви говоря, за да бъде Моята радост във вас и вашата радост да стане пълна“.

Чрез истинско заветно ученичество можем да започнем да разбираме по-добре естеството на Бог и радостта, която Той иска всички Негови чеда да изпитват. Можем също така да започнем да разбираме някои от принципите, които първоначално може да изглеждат объркващи. Например как Бог може да има пълнота от радост, когато някои от Неговите чеда страдат толкова много? Отговорът се съдържа в съвършената перспектива на Бог и в Неговия съвършен план.

His children, to overcome the pains, suffering, sins, guilt, and loneliness of our mortality. God has provided for us the way and the choice.

Examples of those who have experienced joy through discipleship might help us to better understand this concept. Perhaps you have heard the phrase that we are only as happy as our most unhappy child. I have seen that this does not need to be the case. My 94-year-old mother has over 200 living descendants. At any given point, at least one of the 200 is going to be unhappy. If this statement were true, my mother would be in a perpetual state of unhappiness, which she isn't. Those who know her know how joyful she is.

I now would like to share another experience. In January of 2019, my wife, Debbie, and I were invited into the office of President Nelson. He had positioned a chair close to us, and we sat almost knee to knee. After extending to us our current calling, President Nelson turned to Debbie and focused on her. He was kind, loving, gentle, and full of joy, like the perfect father or grandfather. He held Debbie's hand and patted it, reassuring her that it would be OK and that our family would be blessed. It seemed to us at that moment that we were the most important people to him and that he had all the time in the world for us. We left his office that Friday afternoon feeling reassured, loved, and joyful.

On Monday we saw the news. During that same day that President Nelson had spent with us, one of his daughters had passed away from cancer. We were stunned. Our hearts were full as we mourned for him and his family. Our hearts were also full of gratitude for his Christlike attention to us while mourning for his daughter who was suffering.

As we pondered this experience, we asked ourselves, "How could he be so kind, loving, and even joyful at such a difficult time?" The answer is because he knows. He knows that Christ has been victorious. He knows he will be with his

Той ни вижда от началото до нашето славно потенциално бъдеще. Той е осигурил начин, чрез Своя Син Исус Христос, за всички нас, Неговите чеда, да преодолеем болките, страданията, греховете, вината и самотата на нашия земен живот. Бог ни е осигурил начина и ни е дал избора.

Примерите за хора, изпитали радостта чрез ученичеството, може да ни помагат да разбираме по-добре тази идея. Вероятно сте чували израза, че сме точно толкова щастливи, колкото е най-нещастното ни дете. Видял съм, че това не трябва да е непременно така. Моята 94-годишна майка има над 200 живи потомци. Във всеки един момент, поне един от тези 200 души ще бъде нещастен. Ако това твърдение е вярно, то моята майка би била в постоянно състояние на нещастие, в което тя не е. Хората, които я познават, знаят колко радостен човек е тя.

Сега бих искал да споделя друго преживяване. През януари 2019 г. със съпругата ми Деби бяхме поканени в офиса на президент Нелсън. Той беше поставил стол близо до нас и седяхме почти допрели колене. След като отправи към нас нашето настоящо призоваване, президент Нелсън се обърна към Деби и се съсредоточи върху нея. Той беше мил, любящ, внимателен, изпълнен с радост, точно като един съвършен баща или дядо. Държеше ръката на Деби и я потупваше, успокоявайки я, че всичко ще бъде наред и че семейството ни ще бъде благословено. В този момент за нас изглеждаше, че ние сме най-важните хора за него и че той разполага с цялото време на света за нас. Напуснахме кабинета му в онзи петък следобед, чувствайки се успокоени, обичани и радостни.

В понеделник видяхме новините. В същия ден, който президент Нелсън беше прекарал с нас, една от дъщерите му бе починала от рак. Бяхме шокирани! Сърцата ни бяха преизпълнени със скръб за него и семейството му. Сърцата ни бях преизпълнени и с благодарност за неговата Христова загриженост, проявена към нас, докато е скърбял за страдащата си дъщеря.

Докато размишлявахме върху това преживяване, се питахме: „Как е възможно той да бъде толкова мил, любящ и дори радостен в толкова труден момент?“. Отговорът е, защото той знае. Той знае, че Христос е победи-

daughter again and will spend an eternity with her. Joy and eternal perspective come through being bound to the Savior by making and keeping covenants and through Christlike discipleship.

President Nelson has taught: “Just as the Savior offers peace that ‘passeth all understanding’ [Philippians 4:7], He also offers an intensity, depth, and breadth of joy that defy human logic or mortal comprehension. For example, it doesn’t seem possible to feel joy when your child suffers with an incurable illness or when you lose your job or when your spouse betrays you. Yet that is precisely the joy the Savior offers.”

As we make and keep covenants, we will naturally turn outward and have a desire to help others feel the measure of joy and love we feel in our covenantal relationships. We can be part of the greatest cause on the earth today—the gathering of Israel. We can help to bring God’s children to Christ. As the prophet Jacob taught, “And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, ... ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.”

As we bind ourselves to act as covenant disciples, in whatever our level of capacity, our relationship with the Father and the Son is enriched, our joy enhanced, and our eternal perspective expanded. We then are endowed with power and can feel joy in a measure reserved for God’s true covenant disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

тел. Той знае, че ще бъде със своята дъщеря отново и ще прекара вечността с нея. Радостта и вечната перспектива идват, когато бъдем обвързани със Спасителя чрез сключването и спазването на завети и чрез Христовото ученичество.

Президент Нелсън учи: „Точно както Спасителят предлага мир, който „никой ум не може да схване“ (Филипianите 4:7), Той също предлага интензивност, дълбочина и такъв обхват на радостта, които не се поддават на човешка логика и смъртно разбиране. Например изглежда невъзможно да чувстваш радост, когато детето ти страда от неизлечимо заболяване, когато изгубиш работата си или когато брачният ти партньор те предаде. Но точно това е радостта, която Спасителят предлага“.

Когато сключваме и спазваме завети, ние съвсем естествено поглеждаме отвъд себе си и изпитваме желание да помагаме на другите да чувстват радостта и любовта, които ние чувстваме в заветните си взаимоотношения. Можем да бъдем част от най-великата кауза на земята днес – събирането на Израил. Можем да помагаме в довеждането на Божиите чеда при Христос. Пророкът Яков учи: „И благословени сте вие; и понеже бяхте усърдни в работата си с мене в лозето ми, и спазвахте заповедите ми, и ми възвърнахте отново естествения плод (...) вие ще се радвате с мене на плода на лозето ми“.

Когато се обвързваме да действаме като заветни ученици, независимо от способностите ни, нашите взаимоотношения с Отца и Сина се обогатяват, нашата радост се увеличава, а вечната ни перспектива се разширява. Тогава биваме надарени със сила и можем да изпитваме радост в степента, запазена за истинските заветни ученици. В святото име на Исус Христос, амин.